634/01

Den 3. december 2001 blev i sag nr. 55.143:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Danica Pension, klager over selskabets sagsbehandling.

Af klagen af 2/2 2001 til nævnet fremgår bl.a.: "Danica fratrækker 0,5% p.a. på 2 pensionskonti … Danica mener, i modsætning til kunder, at bonus kan være negativ. Jeg vil påstå, at dette skulle have været udtrykkelig skrevet i forsikr.betingelserne …"

Selskabets advokat har i skrivelse af 7/3 2001 til nævnet bl.a. anført: "Begge forsikringer er tegnet på beregningsgrundlag G82, 5%. I henhold til G82, 5% er grundlagsrenten 5% minus sikkerheds- og administrationstillæg på 0,5%, eller i alt 4,5%. [Klageren] er garanteret en ydelse beregnet på grundlag heraf. Denne garanti opretholdes, og der er ikke fra Danicas side gjort noget indgreb heri. Fra 1. juli 1994 blev grundlagsrenten reduceret til 3% efter krav fra Finanstilsynet, og samtlige selskaber indførte senest pr. denne dato et nyt beregningsgrundlag for nye forsikringer. Forhøjelser og bonustilskrivninger på Danicas eksisterende forsikringer er fra 1. juli 1996 blevet foretaget på det nye grundlag. Grundlagsrenten er senere blevet yderligere nedsat til 2%. Danicas forsikringsbestand består derfor i dag af forsikringer med forskellige beregningsgrundlag. På grund af den faldende forrentning og skærpede beskatning er der opstået usikkerhed med hensyn til, hvorvidt selskaberne i fremtiden kan leve op til ydelsesgarantien i

henhold til G82,5, 5%. Lidt forenklet gælder, at så længe den kontorente, som Danica kan videregive til kunderne, overstiger 4,5%, har Danica ingen problemer med at opfylde ydelsesgarantien i henhold til G82, 5%. Problemet opstår, hvis kontorenten falder under dette niveau. Hvorvidt dette sker vides ikke, men det kan bestemt ikke udelukkes. Danica må derfor i medfør af forsigtighedsprincippet i LFV § 31 tage højde for muligheden ved at foretage hensættelser hertil. Disse hensættelser anvendes blandt andet til sikring af grundlagsrenten i de år, hvor selskabet opnår en forrentning, der er mindre end grundlagsrenten. Disse hensættelser er reserveret til forsikringsbestanden. I 1998 udarbejdede et udvalg nedsat af Finanstilsynet 'Rapport om betaling for rentegaranti', der vedlægges som **bilag D**. Rapporten vurderer betydningen af et rentefald for forsikringsselskabernes garanti for livsforsikringer tegnet på grundlag af f.eks. G82. Rapporten vurderer behovet for en eksplicit betaling for rentegarantier. Der var indtil dette tidspunkt ikke noget livsforsikringsselskab, der havde opkrævet en eksplicit betaling for rentegarantien, men dette var ikke ensbetydende med, at der ikke blev betalt for rentegarantien. Betalingen for rentegarantien skete implicit ved valg af bonusrenter i forhold til afkastet, jf. rapportens pkt. 3.3. I rapportens pkt. 3.3.1. anbefaler udvalget, at der for at tilgodese kontributionsprincippets krav om en rimelig fordeling mellem forsikringstagerne indføres en eksplicit betaling for rentegarantien i selskaber med forsikringer med forskellige rentegrundlag. Det anbefales, at forsikringstagere med den høje garanti skal betale for den ekstra risiko, de udgør for selskabet. En mulig løsning er ifølge rapporten at foretage et fradrag i bonus, fordi bonus ikke er garanteret. Der er ifølge rapporten intet i vejen for at ændre rimelige bonusregler for at indføre endnu mere rimelige regler. Der vil alt andet lige være en mindre risiko for, at selskabet ikke vil kunne opfylde garantier med lavere grundlagsrenter, og såfremt alle forsikringer betaler lige meget til sikring af garantierne, vil dette medføre en uønsket omfordeling mellem forsikringerne, således at forsikringer med lavere grundlagsrenter betaler til forsikringer med høje grundlagsrenter. Dette beskrives i Økonomiministeriets redegørelse om pensionsopsparernes rentegarantier af 14. december 1999 (**bilag E**) side 6 øverst. Der henvises endvidere til side 3 nederst, hvoraf det fremgår, at ved yderligere fald i den lange rente vil en række pensionsinstitutter kunne få problemer med rentegarantien på 4,5%. For god ordens skyld skal det bemærkes, at der med 'betaling' ikke menes overførsel til selskabets egenkapital, men alene en overførsel til bonusreserverne, der siden tilbageføres, såfremt rentefaldet ikke indtræder. Som **bilag F** vedlægges bekendtgørelse nr. 59 af

29/01/2001 om kontributionsprincippet. Som det fremgår af § 5 stk. 2 kan der ved tildeling af bonus til de enkelte forsikringsaftaler tages hensyn til de forskellige renterisici, som forsikringsaftalerne indebærer. I overensstemmelse med de synspunkter, der er kommet til udtryk i Økonomiministeriets redegørelse og Finanstilsynets rapport har Danica pr. 1. oktober 1999 valgt at nedsætte bonus med op til 0,5% årligt af den del af opsparingen, som er omfattet af ydelsesgarantien på 4,5%. [Klageren] er blevet orienteret herom i Danica Nyt fra oktober 1999, **bilag G**. Når Danica opgør kontoen på en livsforsikring, foretages indtægtsføring og udgiftsføring af en række poster. For det første tilskrives renter svarende til kontorenten. Dernæst udgiftsføres beløb til betaling for forsikringsdækning og administration. Forenklet sagt er bonusforskellen mellem denne opgørelse og satserne ifølge G82-5% grundlaget. Den hensættelse, som Danica har indført for den særlige risiko ved forsikringer tegnet på G82, 5%, foretages af det beløb, som ellers ville være blevet tilskrevet som bonus og medfører således en nedsættelse af bonus for disse forsikringer. For så vidt udviklingen måtte vise, at hensættelsen er overflødig, vil beløbet blive fordelt til kunderne i form af en højere bonus. Der er således ikke tale om, at Danica tilegner sig forsikringstagernes midler, men blot at man 'gemmer' dem. De hensatte beløb kan kun anvendes enten til at sikre opfyldelsen af ydelsesgarantien, såfremt dette bliver nødvendigt, eller til fremtidig bonus. [Klagerens] klage synes at forudsætte, at hans konto ikke er tilskrevet en rente på 4½%, men dette er ikke tilfældet. Reduktionen er foretaget i ikke-garanteret bonus. Til illustration heraf vedlægges som **bilag H1 og H2** oversigter over kontoen for [klagerens] forsikringer, hvoraf det fremgår, at reduktionen kan rummes i bonus efter 1.10.1999. Det er således heller ikke rigtigt, når [klageren] anfører, at hans konto kun forrentes med 4%. Reduktionen af bonustilskrivningen er i henhold til LFV § 30 anmeldt til Finanstilsynet den 16. september 1999, jf. **bilag I** (anmeldelse) og **bilag J** (Finanstilsynets skrivelse af 21. oktober 1999). Finansministeriet påser efter lov om forsikringsvirksomhed § 31 blandt andet, at den enkelte forsikringstagers berettigede bonusforventninger bliver tilgodeset. Finanstilsynet har ikke fundet anledning til at kritisere modellen. Danicas reduktion af bonus har således hjemmel i loven og de indgåede aftaler og er i overensstemmelse med myndighedernes anbefalinger."

Nævnet udtaler:

Nævnet har i kendelse afsagt den 10/9 2001 om samme emne udtalt, at spørgsmålet om, hvorvidt bonusnedsættelsen kan foretages som sket, er et spørgsmål af så principiel juridisk karakter, at det bør afgøres af domstolene, jf. § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter. Nævnet må stadig henholde sig hertil og må derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Marianne Højgaard Pedersen